

Jelenia Góra, dnia 12 kwietnia 2024 r.

SKO.OŚ/41/9/24

DECYZJA
Samorządowego Kolegium Odwoławczego
w Jeleniej Górze

Na podstawie **art. 138 § 2** w zw. z art. 7, art. 33 § 3, art. 64 § 2, art. 77 § 1 i art. i art. 145 § 1 pkt 6 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (t.j. Dz.U. z 2023 r., poz. 775 ze zm.) oraz art. 64 ust. 1 pkt 3, art. 82 ust. 1 pkt 5, art. 84 ust. 1 i ust. 1a, art. 85 ust. 3 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz ocenach oddziaływania na środowisko (t.j. Dz.U. z 2023 r., poz. 1094) w zw. z § 3 ust. 1 pkt 80 Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 10 września 2019 r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko (t.j. Dz.U. z 2019 r., poz. 1839 ze zm.), po rozpatrzeniu odwołania spółki PGE Górnictwo i Energetyka Konwencjonalna S.A. z siedzibą w Bełchatowie, ul. Węglowa 5, 97-400 Bełchatów, od decyzji Burmistrza Miasta i Gminy Bogatynia z dnia 31 stycznia 2024. znak OŚGK.6220.9.2023.PJ o środowiskowych uwarunkowaniach przedsięwzięcia pn. „Budowa instalacji rezerwowo – doczyszczającej i instalacji dotleniania ścieków w oczyszczalni ścieków przemysłowych na terenie PGE Górnictwo i Energetyka Konwencjonalna S.A. Oddział Elektrownia Turów”, Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Jeleniej Górze orzeka:

uchylić zaskarżoną decyzję w całości
i przekazać sprawę organowi I instancji do ponownego rozpatrzenia.

Uzasadnienie

W dniu 27 lipca 2023 r. do Urzędu Miasta i Gminy Bogatynia wpłynął wniosek spółki PGE Górnictwo i Energetyka Konwencjonalna S.A. z siedzibą w Bełchatowie o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla przedsięwzięcia pn. „Budowa instalacji rezerwowo – doczyszczającej i instalacji dotleniania ścieków w oczyszczalni ścieków przemysłowych na terenie PGE Górnictwo i Energetyka Konwencjonalna S.A. Oddział Elektrownia Turów”.

Po przeprowadzeniu postępowania, decyzją z dnia 31 stycznia 2024. znak OŚGK.6220.9.2023.PJ Burmistrz Miasta i Gminy Bogatynia stwierdził brak potrzeby przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko ww. przedsięwzięcia (pkt. I) oraz określił warunki i wymagania dotyczące planowanego przedsięwzięcia (pkt II ppkt 1-22), w tym w pkt. II ppkt 22 nakazał wykonanie analizy porealizacyjnej przedsięwzięcia uwzględniającej oddziaływanie w zakresie emitowanego hałasu od wszystkich źródeł inwestycji do najbliższej zabudowy mieszkaniowej związanej z pobytem ludzi.

Decyzja została doręczona Inwestorowi na piśmie, zaś pozostałym stronom postępowania w trybie art. 49 K.p.a. (ponieważ ustalona liczba stron postępowania przekraczała 10).

W ustawowym terminie odwołanie od ww. decyzji wniosła spółka PGE Górnictwo i Energetyka Konwencjonalna S.A. z siedzibą w Bełchatowie, zastępowana przez prawidłowo umocowanego do działania w sprawie pełnomocnika, zarzucając jej naruszenie:

1. Art. 64 ust. 1 pkt 3 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz ocenach oddziaływania na środowisko oraz art. 106 § 1 K.p.a. poprzez niezyskanie opinii organu właściwego do wydania pozwolenia zintegrowanego na podstawie przepisów ustawy z dnia 21 kwietnia 2001 r. Prawo ochrony środowiska, pomimo, że przedsięwzięcie kwalifikowane jest jako instalacja, o której mowa w art. 201 ust. 1 tej ustawy,

2. Art. 82 ust. 1 pkt 5 ww. ustawy poprzez brak określenia terminu przedstawienia analizy porealizacyjnej przedsięwzięcia, brak wskazania innych organów, którym analizę należy przedłożyć oraz zbyt ogólne określenie zakresu analizy porealizacyjnej,

3. Art. 83 ust. 1 ww. ustawy poprzez nieuzasadnione nałożenie obowiązku przedstawienia analizy porealizacyjnej.

W oparciu o powyższe zarzuty Odwołująca wniosła o uchylenie zaskarżonej decyzji w całości oraz przekazanie sprawy organowi I instancji do ponownego rozpatrzenia. W uzasadnieniu odwołania obszernie rozwinięto jego zarzuty.

Organ I instancji nie znalazł podstaw do uwzględnienia odwołania we własnym zakresie i pismem z dnia 26 lutego 2024 r. przekazał je do organu odwoławczego wraz z aktami sprawy.

Po wpłynięciu odwołania do organu odwoławczego, pismem z dnia 15 marca 2024 r. tutejsze Kolegium wezwało pełnomocnika Inwestora do uzupełnienia braku formalnego wniesionego odwołania poprzez przedłożenie oryginału lub urzędowo poświadczony odpis pełnomocnictwa upoważniającego pełnomocnika do reprezentowania Spółki PGE Górnictwo i Energetyka Konwencjonalna S.A. z siedzibą w Bełchatowie w niniejszym postępowaniu. W dniu 8 kwietnia 2024 r. do Kolegium wpłynęło prawidłowe pełnomocnictwo upoważniające pełnomocnika do reprezentowania Inwestora w postępowaniu przed tut. organem odwoławczym.

Rozstrzygając jak we wstępie, Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Jeleniej Górze wzięło pod uwagę, co następuje:

Rodzaje rozstrzygnięć, jakie może wydać organ odwoławczy w wyniku rozpatrzenia odwołania, reguluje przepis art. 138 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (tekst jedn. Dz.U. z 2023 r., poz. 775 – dalej jako: *K.p.a.*). Zgodnie z art. 138 § 2 *K.p.a.*, organ odwoławczy może uchylić zaskarżoną decyzję w całości i przekazać sprawę do ponownego rozpatrzenia organowi pierwszej instancji, gdy decyzja ta została wydana z naruszeniem przepisów postępowania, a konieczny do wyjaśnienia zakres sprawy ma istotny wpływ na jej rozstrzygnięcie. Przekazując sprawę, organ ten powinien wskazać, jakie okoliczności należy wziąć pod uwagę przy ponownym rozpatrzeniu sprawy.

W przekonaniu Kolegium, w rozpoznawanej sprawie zachodzą opisane powyżej przesłanki podjęcia przez organ odwoławczy decyzji kasacyjnej, połączonej z przekazaniem sprawy do ponownego rozpatrzenia Burmistrzowi Miasta i Gminy Bogatynia. W świetle przedłożonych Kolegium akt sprawy, zasadny okazał się w szczególności zarzut podniesiony w odwołaniu Inwestora, wskazujący na niezgodne z przepisami zaniechanie przez Burmistrza Miasta i Gminy Bogatynia zasięgnięcia stanowiska (opinii) organu właściwego do wydania pozwolenia zintegrowanego na podstawie przepisów ustawy z dnia 21 kwietnia 2001 r. Prawo ochrony środowiska, w sytuacji, gdy przedsięwzięcie kwalifikowane jest jako instalacja, o której mowa w art. 201 ust. 1 tej ustawy. Zgodnie z art. 145 § 1 pkt 6 *K.p.a.*, wydanie decyzji administracyjnej bez wymaganego prawem stanowiska innego organu (uzgodnienia lub

uzyskania opinii), stanowi kwalifikowaną wadliwość proceduralną, uzasadniającą nawet wznowienie ostatecznie zakończonego postępowania administracyjnego. Sama już zatem powyższa wadliwość postępowania pierwszoinstancyjnego uzasadnia ocenę, że organ I instancji naruszył w sposób istotny przepisy postępowania, wskutek czego, konieczny do wyjaśnienia zakres sprawy ma istotny wpływ na jej rozstrzygnięcie. Ponadto, Kolegium uznało za zasadne także pozostałe zarzuty odwołania, związane z nałożonym w zaskarżonej decyzji obowiązkiem przedstawienia analizy porealizacyjnej.

Wyjaśniając szerzej stanowisko Kolegium należy wskazać w pierwszym rzędzie, że materialnoprawną podstawę wydanej w sprawie decyzji stanowią przepisy ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz ocenach oddziaływania na środowisko (tekst jedn.: Dz.U. z 2023 r., poz. 1094 ze zm.), zwanej w treści niniejszej decyzji również *ustawą* lub *u.o.o.ś*. Mając na uwadze, że niniejsze postępowanie zostało wszczęte wnioskiem z 27 lipca 2023 r., co do zasady pominięciu w niniejszej sprawie podlegają niedawne, istotne zmiany ustawy, wprowadzone ustawą z dnia 13 lipca 2023 r. o zmianie ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko oraz niektórych innych ustaw (Dz.U. z 2023 r., poz. 1890), co wynika z art. 15 tejże ustawy.

Stosownie do treści art. 71. ust. 1 ustawy, decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach określa środowiskowe uwarunkowania realizacji przedsięwzięcia.

Wedle art. 71 ust. 2 ustawy, uzyskanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach jest wymagane dla planowanych: 1) przedsięwzięć mogących zawsze znacząco oddziaływać na środowisko; 2) przedsięwzięć mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko.

Zgodnie z § 3 ust. 1 pkt 80 Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 10 września 2019 r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko (Dz.U. z 2019 r., poz. 1839 ze zm. – dalej jako: *Rozporządzenie*), do przedsięwzięć mogących zawsze znacząco oddziaływać na środowisko zalicza się instalacje do oczyszczania ścieków przemysłowych z wyłączeniem instalacji, które nie powodują wprowadzania do wód lub urządzeń ścieków zawierających substancje szczególnie szkodliwe dla środowiska wodnego określone w rozporządzeniu Ministra Gospodarki Morskiej i Żeglugi Śródlądowej z dnia 12 lipca 2019 r. w sprawie substancji szczególnie szkodliwych dla środowiska wodnego oraz warunków, jakie należy spełnić przy wprowadzaniu do wód lub do ziemi ścieków, a także przy odprowadzaniu wód opadowych lub roztopowych do wód lub do urządzeń wodnych (Dz. U. poz. 1311).

Biorąc pod uwagę informacje podane w Karcie informacyjnej przedsięwzięcia i jej uzupełnieniu, zamierzone przez Inwestora przedsięwzięcie polegało będzie na:

- 1) Budowie nowej instalacji trzech jednostek odwróconej osmozy (RO II). Jednostki te będą stanowiły rezerwę dla instalacji odwróconej osmozy (RO I) wchodzącej w skład węzła E istniejącej oczyszczalni ścieków przemysłowo – deszczowych lub będą stanowiły kolejny etap oczyszczania ścieków.
- 2) Zabudowaniu w węźle E oczyszczalni ścieków przemysłowo – deszczowych instalacji dotleniania ścieków przy użyciu nadmanganianu sodu. Preparat będzie dozowany do ścieków dopływających do węzła E w celu utlenienia zawartych w nich związków manganu (dalej: *Przedsięwzięcie*).

Przedsięwzięcie ma charakter prewencyjny, a jego celem jest zwiększenie niezawodności i dyspozycyjności instalacji kluczowych z punktu widzenia celu, jakim jest oczyszczanie ścieków do

parametrów określonych w pozwoleniu zintegrowanym dla Elektrowni Turów. Dozowanie nadmanganianu sodu do ścieków ma na celu utlenianie związków manganu zawartych w ściekach i umożliwienie ich usunięcia w drodze filtracji. Jest to działanie mające na celu ochronę membran odwróconej osmozy. Dozowanie nadmanganianu sodu będzie prowadzone okresowo, w zależności od stężenia manganu w dopływających ściekach.

W celu dalszego zwiększenia niezawodności oraz dyspozycyjności instalacji przewiduje się zabudowę dodatkowych trzech jednostek RO II, które będą pełniły dwie funkcje:

- będą stanowić rezerwę dla już zabudowanej w węźle E instalacji RO I

- będą stanowić dodatkowy stopień oczyszczania ścieków na wypadek pogorszenia jakości ścieków kierowanych na oczyszczalnię lub gdy nastąpi pogorszenie skuteczności instalacji RO I zabudowanej w węźle E na skutek naturalnego zużycia membran. Oczyszczone ścieki odprowadzane są do odbiornika – rzeki Miedzianki.

W świetle przedstawionej powyżej charakterystyki Przedsięwzięcia, należy zgodzić się z organem I instancji co do przyjętej w zaskarżonej decyzji kwalifikacji Przedsięwzięcia jako mogącego potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko (§ 3 ust. 1 pkt 80 Rozporządzenia), dla którego wymagane jest uzyskanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach.

Na podstawie art. 72 ust. 1 pkt 1 ustawy, wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach następuje przed uzyskaniem decyzji o pozwoleniu na budowę, wydawanej na podstawie ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. - Prawo budowlane (Dz. U. z 2023 r. poz. 682 i 553). Organem właściwym rzeczowo i miejscowo do wydania przedmiotowej decyzji jest Burmistrz Miasta i Gminy Bogatynia (art. 75 ust. 1 pkt 4 ustawy).

Kolejno, należy podkreślić, że decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach jest jedynie etapem wstępnym dla postępowania w sprawie wydania decyzji zezwalającej na realizację inwestycji (tu: zezwolenia na zbieranie i przetwarzanie odpadów), nie upoważnia do rozpoczęcia jakichkolwiek robót budowlanych czy planowanej działalności, lecz sprowadza się do ustalenia, czy inwestycja w kształcie opisanym przez inwestora we wniosku zagraża środowisku oraz czy spełnia wymagania i parametry w zakresie ochrony środowiska (por. wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gorzowie Wielkopolskim z dnia 28 czerwca 2017 r., sygn. akt II SA/Go 169/17, dostępny w Centralnej Bazie Orzeczeń Sądów Administracyjnych pod adresem: <https://orzeczenia.nsa.gov.pl>, CBOSA). Decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach nie odnosi się zatem do wszystkich aspektów planowanego przedsięwzięcia, nie określa szczegółowych warunków technicznych jego realizacji, lecz określa wyłącznie wpływ planowanego przedsięwzięcia na środowisko oraz wymagania, jakie powinny być spełnione, by móc zrealizować przedsięwzięcie i zminimalizować skutki negatywnego wpływu na środowisko czynników dla niego szkodliwych.

Co istotne na gruncie niniejszej sprawy, ustawa przewiduje wydanie dwojakiego rodzaju decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach przedsięwzięcia. Wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach może być mianowicie poprzedzone oceną oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko lub też, w określonych przypadkach, decyzja ta może zostać wydana bez uprzedniego przeprowadzenia takiej oceny. W obydwu przypadkach, tak samo postępowanie, jak i treść wydawanej decyzji, są odmienne.

W myśl art. 59 ustawy, w przypadku planowanych przedsięwzięć mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko – z jakim mamy do czynienia w niniejszej sprawie - przeprowadzenie oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko będzie wymagane, jeżeli

taki obowiązek został stwierdzony na podstawie art. 63 ust. 1 ustawy. Zgodnie z tym przepisem, obowiązek przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko dla planowanego przedsięwzięcia mogącego potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko stwierdza, w drodze postanowienia, organ właściwy do wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, uwzględniając łącznie wskazane w ustawie kryteria (określone w pkt 1-3).

Wedle art. 64 ust. 1 ustawy, postanowienie, o którym mowa w art. 63 ust. 1, wydaje się po zasięgnięciu opinii:

- 1) regionalnego dyrektora ochrony środowiska;
- 2) organu, o którym mowa w art. 78, w przypadku przedsięwzięć wymagających decyzji, o których mowa w art. 72 ust. 1 pkt 1-3a, 10-19 i 21-29, oraz uchwały, o której mowa w art. 72 ust. 1b;
- 3) **organu właściwego do wydania pozwolenia zintegrowanego na podstawie ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. - Prawo ochrony środowiska, jeżeli planowane przedsięwzięcie kwalifikowane jest jako instalacja, o której mowa w art. 201 ust. 1 tej ustawy;**

4) organu właściwego do wydania oceny wodnoprawnej, o której mowa w przepisach ustawy z dnia 20 lipca 2017 r. - Prawo wodne.

Zgodnie z art. 64 ust. 3 ustawy, organy, o których mowa w ust. 1 i 1a, uwzględniając łącznie uwarunkowania, o których mowa w art. 63 ust. 1, wydają opinię, co do potrzeby przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko, a w przypadku stwierdzenia takiej potrzeby - co do zakresu raportu o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko.

Na podstawie art. 64 ust. 3a, opinia regionalnego dyrektora ochrony środowiska i organu właściwego do wydania oceny wodnoprawnej o braku konieczności przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko może wskazać na konieczność określenia w decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach warunków lub wymagań, o których mowa w art. 82 ust. 1 pkt 1 lit. b lub c, lub nałożenia obowiązków działań, o których mowa w art. 82 ust. 1 pkt 2 lit. b lub c.

Jeżeli organ właściwy, po uzyskaniu ww. opinii i przy uwzględnieniu kryteriów, o których mowa w art. 63 ust. 1 ustawy, uzna, że przedsięwzięcie nie będzie znacząco oddziaływać na środowisko, może odstąpić od przeprowadzania oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko. W takim wypadku, wedle art. 84 ust. 1 ustawy, organ nie wydaje postanowienia, tylko w decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach stwierdza brak potrzeby przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko. Przepis art. 84 ust. 1 ustawy stanowi przy tym, że **decyzja ta wydawana jest po uzyskaniu opinii, o których mowa w art. 64 ust. 1 i 1a.**

Stosownie do art. 84 ust. 1a, **w decyzji, o której mowa w ust. 1, właściwy organ może określić warunki lub wymagania, o których mowa w art. 82 ust. 1 pkt 1 lit. b lub c, lub nałożyć obowiązek działań, o których mowa w art. 82 ust. 1 pkt 2 lit. b lub c.**

Wedle art. 84 ust. 2, charakterystyka przedsięwzięcia stanowi załącznik do decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach.

Ponadto, na podstawie art. 85 ust. 2 pkt 2 ustawy, uzasadnienie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, niezależnie od wymagań wynikających z przepisów Kodeksu postępowania administracyjnego, powinno zawierać - w przypadku gdy nie została przeprowadzona ocena oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko - informacje o uwarunkowaniach, o których mowa w art. 63 ust. 1, uwzględnionych przy stwierdzaniu braku potrzeby przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko.

Co istotne, treść decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach przedsięwzięcia poprzedzonej oceną oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko uregulowana została w art. 82

oraz art. 85 ust. 2 pkt 1 ustawy i jest znacznie szersza od decyzji wydawanej na podstawie art. 84 ustawy.

W świetle przekazanych Kolegium akt sprawy, w niniejszej sprawie Burmistrz Gminy i Miasta Bogatynia – stosownie do art. 64 ust. 1 ustawy - zasięgnął opinii Państwowego Powiatowego Inspektora Sanitarnego w Zgorzelcu (PPIS), Dyrektora Regionalnego Zarządu Gospodarki Wodnej Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie we Wrocławiu (RZGW) i Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska we Wrocławiu (RDOŚ) w sprawie potrzeby przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko. PPIS postanowieniem z dnia 12 października 2023 r. znak ZNS.9022.3.19.2023.MW wyraził opinię o braku potrzeby przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko, wskazując jednocześnie na potrzebę uwzględnienia w decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach wykonania analizy po realizacji przedsięwzięcia uwzględniającej oddziaływania w zakresie poziomu emitowanego hałasu od wszystkich źródeł inwestycji dla najbliższej zabudowy mieszkaniowej związanej z pobytem ludzi. Dyrektor RZGW opinią z dnia 7 grudnia 2023 r. znak WR.RZŚ.4901.33.2023.JT także wyraził opinię o braku potrzeby przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko, wskazując jednocześnie warunki i wymagania środowiskowe, jakie należy uwzględnić w treści decyzji (pkt. 1-21). Również RDOŚ postanowieniem z dnia 18 października 2023 r. znak WOOŚ.4220.631.2023.MN.1 stwierdził, że nie istnieje konieczność przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko.

W świetle zaskarżonej odwołaniem decyzji, Burmistrz Miasta i Gminy Bogatynia przychylił się do stanowisk organów opiniujących i odstąpił od nałożenia obowiązku przeprowadzenia oceny oddziaływania Przedsięwzięcia na środowisko. W konsekwencji, w pkt. I zaskarżonej odwołaniem decyzji organ – stosownie do art. 84 ust. 1 ustawy - stwierdził brak potrzeby przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko.

W kontekście powyższego Kolegium wskazuje, że w pełni zgadza się z odwołującą się Spółką co do tego, że na ww. etapie postępowania organ I instancji w sposób sprzeczny z przepisem art. 64 ust. 1 pkt 3 u.o.o.ś. zaniechał uzyskania opinii w sprawie potrzeby przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko od jeszcze jednego organu - tj. organu właściwego do wydania pozwolenia zintegrowanego na podstawie przepisów ustawy z dnia 21 kwietnia 2001 r. Prawo ochrony środowiska (tu: Marszałka Województwa Dolnośląskiego). Z karty informacyjnej przedsięwzięcia, a nawet samej charakterystyki przedsięwzięcia, stanowiącej zał. nr 1 do zaskarżonej decyzji wynika, że Przedsięwzięcie kwalifikowane jest jako instalacja, o której mowa w art. 201 ust. 1 tej ustawy, objęta pozwoleniem zintegrowanym Marszałka Województwa Dolnośląskiego wydanym dla Elektrowni Turów. Zaniechanie w tym zakresie przyznał zresztą sam organ I instancji w piśmie z dnia 26 lutego 2024 r. przekazującym do tutejszego Kolegium odwołanie.

Tym samym, zarówno przeprowadzone postępowanie pierwszoinstancyjne, jak i zwłaszcza decyzja wydana bez przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko - z pominięciem wymaganej opinii Marszałka Województwa Dolnośląskiego w sprawie potrzeby przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko - są wadliwe w stopniu kwalifikowanym (art. 145 § 1 pkt 6 w zw. z art. 84 ust. 1 i art. 64 ust. 1 pkt 3 u.o.o.ś.) oraz przedwczesne.

Po wtóre, w zaskarżonej odwołaniem decyzji, jej pkt. II ppkt. 22 Burmistrz Miasta i Gminy Bogatynia jako jeden z warunków i wymagań dotyczących planowanego przedsięwzięcia określił obowiązek wykonania analizy porealizacyjnej przedsięwzięcia uwzględniającej oddziaływanie w

zakresie emitowanego hałasu od wszystkich źródeł inwestycji dla najbliższej zabudowy mieszkaniowej związanej z pobytem ludzi. Jak wynika z decyzji oraz pisma przekazującego odwołanie z dnia 26 lutego 2024 r., powyższy obowiązek został przeniesiony do treści decyzji zgodnie z opinią PPIS wyrażoną w postanowieniu tego organu z dnia 12 października 2023 r. znak ZNS.9022.3.19.2023.MW., wydaną na podstawie art. 64 ust. 1 pkt 2 u.o.o.ś. Także w tym zakresie, jak zostało to zasygnalizowane na wstępie, Kolegium podzieliło zarzuty odwołania. Kolegium zgadza się z Odwołującą, że rozważany obowiązek określony został w decyzji bez podstawy prawnej, jako, że obowiązek wykonania analizy porealizacyjnej może być nałożony jedynie w decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach przedsięwzięcia, wydanej po przeprowadzeniu oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko. Wniosek taki płynie zarówno z treści powołanego w odwołaniu przepisu art. 82 ust. 1 pkt 5 ustawy, który – zgodnie z jego wyraźnym brzmieniem, reguluje treść decyzji środowiskowej „wydawanej po przeprowadzeniu oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko”, jak i z art. 84 ust. 1a ustawy, który reguluje treść decyzji środowiskowej niepoprzedzonej oceną (stwierdzającej brak potrzeby przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko). Wśród wskazanych tam elementów treściowych z art. 82 ustawy, które mogą zostać zamieszczone w treści decyzji środowiskowej wydawanej na podstawie art. 84 ustawy, przepis art. 84 ust. 1a wymienia jedynie „warunki lub wymagania, o których mowa w art. 82 ust. 1 pkt 1 lit. b lub c, lub nałożyć obowiązek działań, o których mowa w art. 82 ust. 1 pkt 2 lit. b lub c.”. Wśród wymienionych tam warunków i obowiązków, które mogą zostać przewidziane w decyzji środowiskowej niepoprzedzonej oceną oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko, nie został wymieniony obowiązek przedstawienia analizy porealizacyjnej z art. 82 ust. 1 pkt 5 ustawy. Tym samym, należy zgodzić się z Odwołującą, że obowiązek ten nie mógł być określony w decyzji Burmistrza Miasta i Gminy Bogatynia, stanowiącej decyzję wydawaną na podstawie art. 84 ust. 1 ustawy. Wbrew stanowisku organu, opinia PPIS wydana na podstawie art. 64 ust. 1 pkt 2 u.o.o.ś. nie ma charakteru wiążącego, a zatem nie jest wiążąca także w zakresie, w jakim wskazuje na potrzebę zamieszczenia w decyzji obowiązku przedstawienia analizy porealizacyjnej (sprzecznie z art. 84 ust. 1a ustawy).

Kwestią zatem wtórną są podniesione w odwołaniu braki w zakresie doprecyzowania treści ww. obowiązku w zaskarżonej decyzji. Tym niemniej, Kolegium wskazuje, że w świetle brzmienia art. 82 ust. 1 pkt 5 ustawy także rozważane zarzuty odwołania byłyby uzasadnione (o ile sam w sobie obowiązek wykonania analizy porealizacyjnej nie byłby bezprzedmiotowy – jako bezpodstawnie nałożony). Przepis art. 82 ust. 1 pkt 5 ustawy stanowi bowiem wyraźnie, że w decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, wydawanej po przeprowadzeniu oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko, właściwy organ „może nałożyć na wnioskodawcę obowiązek przedstawienia analizy porealizacyjnej, **określając jej zakres i termin przedstawienia oraz wskazując inne organy, którym także należy ją przedstawić**”. Z kategorię redakcji przepisu, wynikającej z użycia sformułowań „określając” oraz „wskazując” można wyprowadzić jednoznaczny wniosek o obligatoryjności ww. elementów zawieranego w decyzji obowiązku wykonania analizy porealizacyjnej (zakres, termin oraz inne organy, którym należy przedłożyć analizę). Bezsprzecznie w zaskarżonej odwołaniem decyzji nie zawarto tych elementów – z naruszeniem art. 82 ust. 1 pkt 5 ustawy.

Nie będąc związane zarzutami odwołania Kolegium wskazuje na jeszcze jedną istotną wadliwość proceduralną, jaką dotknięte jest postępowanie organu I instancji. Mianowicie, wedle przekazanych Kolegium akt sprawy, wniosek o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach w imieniu Inwestora złożony został przez pełnomocnika. Pełnomocnik ten do wniosku załączył kolorową kserokopię poświadczonego notarialnie pełnomocnictwa nr

013/2021 z dnia 3 lutego 2021 r. Kserokopia ta została elektronicznie podpisana przez różne osoby, nie będące profesjonalnym pełnomocnikiem reprezentującym Inwestora w sprawie.

Tymczasem, zgodnie z art. 33 § 3 K.p.a., pełnomocnik zobowiązany jest dołączyć do akt oryginał lub urzędowo poświadczony odpis pełnomocnictwa. Adwokat, radca prawny, rzecznik patentowy, a także doradca podatkowy mogą sami uwierzytelnić odpis udzielonego im pełnomocnictwa oraz odpisy innych dokumentów wykazujących ich umocowanie. Powyższy przepis oznacza, że pełnomocnik, który sam nie jest profesjonalnym pełnomocnikiem (adwokatem, radcą prawnym itd.) nie może ani sam poświadczyć za zgodność z oryginałem kopii udzielonego mu pełnomocnictwa, ani też nie może przedłożyć kopii pełnomocnictwa poświadczonej za zgodność z oryginałem przez radcę prawnego lub adwokata (ci ostatni mogą uwierzytelniać tylko pełnomocnictwa im udzielone, w sprawach, w których sami występują jako pełnomocnicy). Powinien on w takim wypadku przedłożyć pełnomocnictwo w oryginale lub kopię uwierzytelnioną notarialnie.

Ponadto, przedłożona w kserokopii pełnomocnictwo nr 013/2021 z dnia 3 lutego 2021 r. jest tzw. pełnomocnictwem dalszym, udzielonym pełnomocnikowi przez innego pełnomocnika Inwestora (umocowanego pełnomocnictwem nr 8/2021 z dnia 14 stycznia 2021 r.). W takim wypadku pełnomocnik powinien dołączyć do akt sprawy obydwie pełnomocnictwa – swoje oraz pełnomocnika, który go upoważnił - wykazując w ten sposób tzw. ciąg pełnomocnictw. Tymczasem, wraz z kopią pełnomocnictwa nr 013/2021 z dnia 3 lutego 2021 r. pełnomocnik nie przedłożył pełnomocnictwa nr 8/2021 z dnia 14 stycznia 2021 r.

Tym samym, złożony wniosek o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach Przedsięwzięcia dotknięty jest brakiem formalnym w rozumieniu art. 64 § 2 K.p.a. Obowiązkiem organu I instancji było więc wezwanie pełnomocnika do przedłożenia pełnomocnictw na podstawie ww. przepisu, czego organ bezpodstawnie zaniechał.

Dodatkowo odnotować należy, że w przekazanych Kolegium aktach sprawy brak jest materiałów, które by potwierdzały spełnienie przez organ I instancji obowiązku informacyjnego, wynikającego z art. 85 ust. 3 u.o.o.ś. zdanie trzecie, a polegającego na podaniu do publicznej wiadomości informacji o wydanej decyzji i o możliwościach zapoznania się z jej treścią oraz z dokumentacją sprawy, w tym z uzgodnieniami i opiniami organów, a także udostępnieniu na okres 14 dni w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej obsługującego go urzędu treści tej decyzji. W świetle akt sprawy, dokonane obwieszczenie informujące o wydaniu decyzji było adresowane do stron postępowania, na podstawie art. 74 ust. 3 u.o.o.ś. w zw. z art. 49 K.p.a.

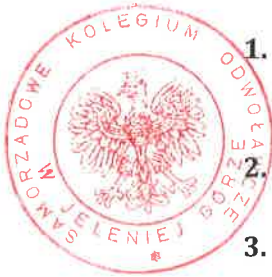
Mając wszystko powyższe na uwadze, na podstawie art. 138 § 2 K.p.a. Kolegium orzekło o uchyleniu zaskarżonej odwołaniem decyzji w całości i przekazaniu sprawy organowi I instancji do ponownego rozpatrzenia. Ponownie rozpoznając sprawę, Burmistrz Miasta i Gminy Bogatynia powinien wezwać pełnomocnika Inwestora do uzupełnienia braków formalnych wniosku (przedłożenia prawidłowych pełnomocnictw) pod rygorem umorzenia postępowania jako bezprzedmiotowego. W przypadku uzupełnienia braków wniosku, organ powinien zwrócić się na podstawie art. 64 ust. 1 pkt 3 ustawy do Marszałka Województwa Dolnośląskiego (jako organu właściwego w sprawach pozwoleń zintegrowanych) o wydanie opinii w przedmiocie potrzeby przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko, a następnie ponownie rozpatrzyć kwestię potrzeby przeprowadzenia procedury oceny oddziaływania na środowisko w oparciu o wszystkie wymagane prawem opinie. Po wydaniu decyzji organ powinien dopełnić obowiązku informacyjnego wynikającego z art. 85 ust. 3 u.o.o.ś.

Decyzja niniejsza jest ostateczna.

Pouczenie:

1. Od decyzji Stronom przysługuje prawo wniesienia sprzeciwu do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego we Wrocławiu, w terminie 14 dni od daty jej doręczenia, za pośrednictwem Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Jeleniej Górze, ul. Piłsudskiego 12, 58-500 Jelenia Góra. Sprzeciw powinien czynić zadość wymaganiom pisma w postępowaniu sądowym, a ponadto zawierać wskazanie zaskarżonej decyzji, żądanie jej uchylenia oraz oznaczenie organu, który wydał zaskarżoną decyzję.
2. Wpis sądowy od sprzeciwu wynosi 100 zł.
3. W postępowaniu przed sądem administracyjnym strona może ubiegać się o prawo pomocy, obejmujące zwolnienie od kosztów sądowych oraz ustanowienie adwokata lub radcy prawnego. Prawo pomocy może być przyznane stronie na jej wniosek złożony przed wszczęciem postępowania lub w toku postępowania. Wniosek jest wolny od opłat. Wniosek składa się na urzędowym formularzu według wzoru ustalonego w Rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 19 sierpnia 2015 r. w sprawie określenia wzoru i sposobu udostępniania urzędowego formularza wniosku o przyznanie prawa pomocy w postępowaniu przed sądami administracyjnymi oraz sposobu dokumentowania stanu majątkowego, dochodów lub stanu rodzinnego wnioskodawcy (Dz.U. z 2015 r., poz. 1257 ze zm.), dostępnym m.in. na stronie internetowej WSA we Wrocławiu pod adresem <http://bip.wroclaw.wsa.gov.pl>.

Samorządowe Kolegium Odwoławcze w składzie:

1. Przewodniczący

Składu Orzekającego: Mariola Kurach (spr.)

2. Członek: Monika Frankiewicz

3. Członek: Marta Fursewicz - Leszek

Otrzymują:

1. PGE Górnictwo i Energetyka Konwencjonalna S.A. z siedzibą w Bełchatowie – do rąk pełnomocnika
2. Pozostałe strony – w trybie art. 49 K.p.a.
3. Burmistrz Miasta i Gminy Bogatynia
4. Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska we Wrocławiu (przez ePUAP)
5. Państwowy Powiatowy Inspektor Sanitarny w Zgorzelcu (przez ePUAP)
6. Państwowe Gospodarstwo Wodne Wody Polskie, RZGW we Wrocławiu (przez ePUAP)
7. a/a.

